

[Ministeren for offentlige arbejder]

skehals i uddannelsessystemet, nemlig den afsluttende praktiske indøvning på tjenestestederne.

Derimod har det ikke hidtil været muligt at forbedre situationen ved rekruttering af flyveledere fra udlandet. For det første er der internationalt en vis mangel på flyveledere. Selv om lønningerne for flyveledere her i landet er gunstige i forhold til lønniveauet i andre lande her i Norden og i Vesteuropa, hvorfra man i givet fald i første række kunne tænke sig at rekruttere flyveledere, er forskellen ikke så stor, at den har kunnet overskride den tærskel, som ligger i ubehaget ved at skulle bryde op og bosætte sig i et andet land. De, der er indstillet herpå, tiltrækkes ligesom vore egne flyveledere af de højere lønninger og lavere skatter i oversøiske lande. For det andet skulle også udenlandske flyveledere igennem den samme flaskehals under indøvning på de danske tjenestesteder.

Flyvelederne præsenterede allerede i foråret og sommeren sidste år krav om meget store lønmæssige forbedringer under forskellige former. Der var selvfølgelig ingen mulighed for på daværende tidspunkt at føre lønforhandlinger. Flyvelederne blev derfor henvist til at fremføre deres eventuelle krav i forbindelse med forhandlingerne forud for overenskomstfornyelsen på tjenestemandsområdet pr. 1. april i år. Ved lønforhandlingernes afslutning på tjenestemandsområdet den 1. april i år fik flyvelederne den samme generelle lønfremgang som alle andre tjenestemænd. De særlige krav, flyvelederne har været optaget af, og som bl.a. omfattede et særligt flyveledertillæg på op til ca. 105.000 kr. årligt, blev dog ikke imødekommet.

Hvorfor gik det så således, og har flyvelederne på denne baggrund ikke rimelig grund til at føle sig skuffede? Det må vel være nærliggende, at jeg i den forbindelse stiller spørgsmål af den art. Stående over for spørgsmål af den art bliver jeg imidlertid nødt til at gøre nogle bemærkninger om de faglige organisationsforhold på dette område. Jeg skal her indledningsvis fastslå, at jeg ikke gør det ud fra noget ønske om at blande mig i disse faglige organisationsforhold, det har jeg heller ingen adkomst til. Det er imidlertid nødvendigt at orientere om de faktiske forhold, for at folketingsret og befolkningen fuldt ud kan forstå og vurdere den situation, der foreligger, og som jeg tilkendegav til indled-

ning alene er skabt af flyvelederne. Det er flyveledernes eget værk, lad det også være understreget meget stærkt.

Flyvelederne udmeldte sig sidste år med virkning fra 1. januar i år af deres forhandlingsberettigede organisation, Luftfartsvæsenets Personaleforening, der er tilsluttet CO II. Dette gjorde de uden at have nogen sikkerhed for at kunne blive optaget i nogen anden forhandlingsberettiget tjenestemandsomorganisation, hvilket de af let forståelige grunde da heller ikke er blevet.

Under de nyligt afsluttede forhandlinger på tjenestemandsområdet stod flyvelederne derfor i den situation, at de på den ene side selv havde lagt luft mellem sig og deres forhandlingsberettigede organisation og på den anden side som nævnt havde meget, meget vidtgående specielle krav. Jeg tror, man vil give mig ret i, at det under disse omstændigheder ikke kan undre, at resultatet blev, som det blev, og at flyveledernes organisationsledere ikke er uden ansvar for den situation, deres kolleger ude omkring på tjenestestederne i dag befinder sig i.

I den forbindelse vil det være på sin plads at fastslå, hvordan flyveledere løn- og pensionsmæssigt er stillet i dag. En flyveleder, der ikke alene modtager gratis undervisning i flere år, men også aflønnes i uddannelsesstiden med mellem 7.600 kr. og 8.900 kr. om måneden, starter i lønramme 16, hvilket i København pr. april i år betyder en årløn på ca. 122.000 kr. Hertil kommer, fordi den pågældende har valgt et erhverv, der indebærer forskudt arbejdstid, et fast ulempetillæg på ca. 11.000 kr., altså i alt en begyndelsesløn på ca. 133.000 kr. om året. Flyvelederne stiger herefter automatisk i løbet af 18 år til lønramme 27, hvilket i øjeblikket inklusive ulempetillæg betyder ca. 170.000 kr. om året. Det skal også nævnes under denne forespørgselsdebat, at flyvelederne pensioneres i en alder af 55 år.

I tiden fra sommeren 1980 til den 2. april i år modtog flyvelederne på grund af en væsentlig overarbejdsbyrde gennemsnitlig ca. 1.800 kr. om måneden pr. flyveleder ud over de tidligere nævnte beløb. Endelig fik flyvelederne via den særlige rådighedsordning desuden gennemsnitlig ca. 2.200 kr. om måneden pr. flyveleder.

Det vil sige, at hvis flyvelederne ikke havde frasagt sig rådighedsordningen, ville de